

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2017-791

15.12.2017

SpareBank 1 Skadeforsikring AS

Bilansvar

Regresskrav – uten ugrunnet opphold – bal. § 12 c) og fal. § 4-14.

Klager kjørte egen bil i påvirket tilstand 13.3.14. Bilen kjørte utfor veien og traff et veiskilt. Selskapet fikk krav under bilens ansvarsforsikring fra Statens vegvesen i juli 2014. Selskapet mottok politidokumentene 1.7.14. Krav under klagers egne forsikringer ble avslått i juli 2014 under henvisning til ruspåvirket kjøring. Disse avslagene ble klaget inn for FinKN i desember 2014. Sakene ble i løpet av 2015 for det vesentlige avvist i FinKN ut fra bevisspørsmål. Selskapet satte 28.4.16 frem regresskrav mot klager, bl.a. for utbetalingen under bilansvarsforsikringen, jf. bal. § 12 c). Spørsmål om denne delen av regresskravet omfattes av fal. § 4-14, og i så fall om det er fremsatt uten ugrunnet opphold. Nemndas flertall kom til at regresskravet ikke var fremsatt uten ugrunnet opphold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 19.194

Saksfremstilling

Saken gjelder regresskrav fra selskapet etter kjøring i påvirket tilstand, jf. bal. § 12 c, og spørsmålet om fal. § 4-14 kommer til anvendelse.

Klager kjørte bil i påvirket tilstand 13.3.14. Blodprøver viste påvirkning av et stoff tilsvarende en promille på 1,2. Bilen havnet utfor veien og traff et trafikkskilt. Klager ble påført personskade.

Selskapet fikk 31.3.14 faktura på kr 2.980 fra Viking for bilberging. Statens vegvesen ba om ansvarserkjennelse for påkjørt veiskilt i brev datert 19.6.14 og sendte faktura 1.7.14 på kr 19.194.

Selskapet mottok politidokumentene 1.7.14. Klager fikk avslag under bilens kaskodekning i brev datert 9.7.14, og tilsvarende for personskaden under bilansvaret og førerulykkesforsikringen 11.7.14. Alle avslagene var begrunnet i at klager som sikrede/skadelidte/forsikrede var påvirket og at det var årsakssammenheng mellom påvirkningen og utforkjøringen, jf. hhv. fal. § 4-9, bal. § 7 og fal. § 13-9.

Klagers advokat påklaget alle avslagene til Finansklagenemnda 12.12.14.

Klager ble dømt for å ha kjørt i påvirket tilstand etter veitrafikkloven i dom av 28.4.15.

Sakene ble avvist i FinKN, bortsett fra at sekretariatet i brev datert 15.12.15 vurderte det slik at avslaget for kaskoskaden på klages bil 9.7.14 var gitt uten ugrunnet opphold, jf. fal. § 4-14.

I brev datert 28.4.16 satte selskapet frem regresskrav mot klager på kr 22.174. Brevet viser til vilkårene som hjemmel.

Kravet ble gjentatt i brev datert 7.6.16.

Partene diskuterte kravet i e-poster i juli 2016. Det ble enighet om å betale kr 1.000 per måned.

Klage på regresskravet ble mottatt av sekretariatet for Finansklagenemnda 14.10.16. Det ble – som tidligere – anført at det ikke var årsakssammenheng mellom påvirkningen og utforkjøringen.

Selskapet anførte i klagesvaret at det var samme sak som var behandlet tidligere, og kunne "for øvrig nevne at kunden er i dialog med oss, senest 17.11.16, om innbetaling av vårt regresskrav".

Sekretariatet avviste igjen å ta stilling til det underliggende spørsmålet knyttet til kjøringen, men tok opp spørsmålet om selskapet hadde tapt retten til å påberope regresskravet etter bal. § 12 fordi dette ikke var varslet uten ugrunnet opphold, jf. fal. § 4-14.

Klager anfører at regresskravet ikke er rettmessig. Selskapet har brukt alt for lang tid på å fremme og avklare kravet.

Selskapet anfører at regresskravet er i behold. Kravet omfattes i dette tilfellet ikke av fal. § 4-14, og er uansett etter omstendighetene ikke uten ugrunnet opphold. I tiden etter at selskapet mottok kravet fra Statens vegvesen 3.7.14, har klager hele tiden bestridt avslag under forsikringene. I og med at saken har vært gående helt frem til regresskravet, finner ikke selskapet at det har brukt for lang tid. Klager aksepterte etter hvert også kravet og inngikk en innbetalingsavtale. Kravet er nesten gjort opp per 29.8.17.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet har fremsatt regresskrav etter bal. § 12 c) uten ugrunnet opphold, jf. fal. § 4-14.

Flertallet, Wilhelmsen, Hagland, Lileng, Sundby og Gjæver, bemerker:

Fal. § 4-14 gjelder avslag etter reglene i fal. kap. 4 og har ingen henvisning til bal. Bal. har på sin side i § 19 en generell henvisning til fal., og denne henvisningen har i nemndspraksis gitt grunnlag for analogisk anvendelse av fal. § 4-14 på regresskrav etter bal. § 12, jf. oppsummeringen i AKN-2167, hvor nemnda riktignok peker på at tolkningen er tvilsom. Flertallet har som utgangspunkt at man følger tidligere praksis til fordel for sikrede/forsikringstaker selv om hjemmelen for en slik praksis kan diskuteres. Flertallet ser ikke grunn til å gå bort fra en slik praksis i denne saken.

Et regresskrav er noe annet enn avslag på klagers krav under egne forsikringer, og det må derfor etter fal. § 4-14 varsles separat. Varsel om avslag er derfor ikke tilstrekkelig i forhold til regresskravet. Nemnda kan heller ikke se at det har noen betydning for varsel om regresskrav at klager bestred avslaget. Klager har et legitimt behov for varsel om regress på et tidlig tidspunkt slik at hun kan forholde seg til dette kravet. Regresskravet er i dette tilfellet fremsatt nesten ett år og ti måneder etter at både politidokumenter var mottatt og klagers krav under egne forsikringer var avslått. Det er derfor ikke fremsatt "uten ugrunnet opphold".

Mindretallet, Okkenhaug og Stiansen, bemerker:

Fal § 4-14 får ikke anvendelse for regresskrav etter bal § 12. Det forhold at nemnda (flere ganger under dissens) har anvendt bestemmelsen analogisk, kan ikke være avgjørende når hverken lovens ordlyd eller dens forarbeider gir støtte for en slik analogisk anvendelse.

Avgjørelsen er avgitt under dissens.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Birgitte Hagland (nestleder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant),

Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).